

Rewitalizacja Parku Podzamcze - Dolina Świnki

Data dodania: 0000-00-00 00:00:00

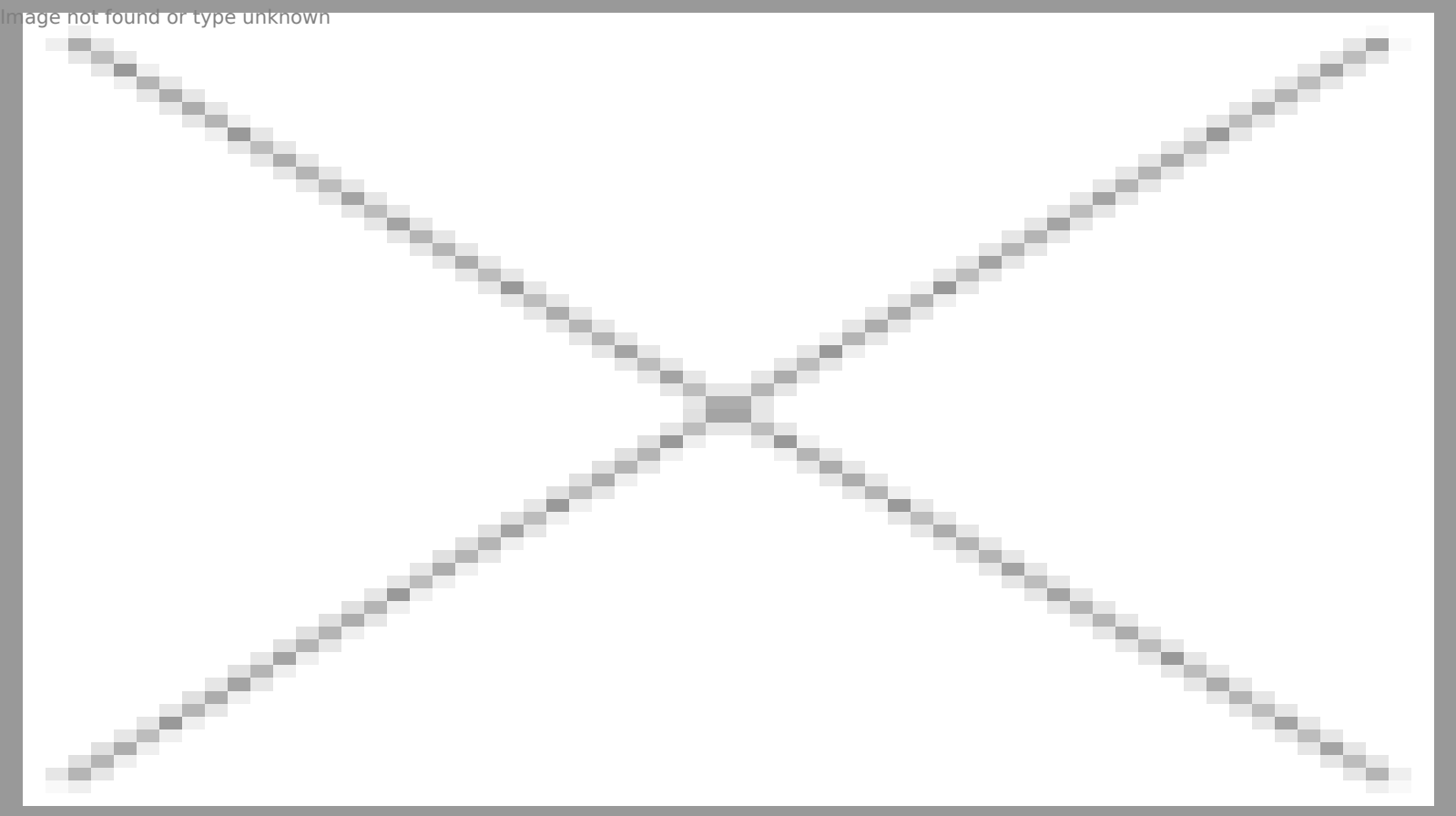
Link: <https://leczna.pl/aktualnosci/dolina-swinki-w-parku-podzamcze>

Krótką historia

Teren wzdłuż Świnki i skarpa nad Wieprzem wchodzi w skład Nadwieprzańskiego Parku Krajobrazowego i stanowi cenny przyrodniczo obszar chronionego krajobrazu. Dawno temu na wysokiej górze w widłach Świnki i Wieprza wznosił się łączyński zamek. Nie wiadomo kiedy powstał i kto kazał go wybudować. Pierwsze wzmianki o nim pochodzą z początku XVI wieku, a już w 1712 roku zamek stał pusty i opuszczony. Resztki jego ruin rozpadły się w połowie XIX wieku, a w XX wieku zaginęła nazwa zamek kojarzona przez lata z tym miejscem. Ostatnim śladem potwierdzającym istnienie łączyńskiego zamku są badania archeologiczne i georadarowe prowadzone w latach 90 tych XX wieku i na początku obecnego stulecia.

Jeszcze w pierwszej połowie XIX wieku pomiędzy Łęczną, a wzgórzem zamkowym u ujścia Świnki do Wieprza, a traktem Litewskim istniała wieś zwana Podzamcze Małe. Rozległość jej wynosiła 4 morgi i zamieszkiwało ją 15 włościan. Obecnie ten teren o powierzchni 5,4 ha stanowi najbardziej naturalną część parku Podzamcze.

Image not found or type unknown

Drzewa

Najcenniejszym dziedzictwem parku Podzamcze są drzewa. Zabiegi pielęgnacyjne objęły ponad 2 tysiące drzew i służyły ochronie starego drzewostanu pamiętającego czasy świetności założenia dworsko-parkowego. Niestety nie wszystkie drzewa wytrzymały próbę czasu i część musiała zostać usunięta. Wśród nich stare, takie jak 150 letnia wierzba z pniem o grubości 504 cm. Zasadzono 56 nowych drzew. W parku rosną przedstawiciele 38 gatunków. Najbardziej pospolite to klon zwyczajny, klon jawor, jesion wyniosły, lipa drobnolistna, robinia akacjowa i grab pospolity. Są też gatunki bardzo rzadkie, reprezentowane przez pojedyncze okazy. Wśród nich dąb wielkoowocowy, iglicznia trójcierniowa, lipa krymska, strączyń żółty, płatan klonolistny, modrzew polski, modrzew europejski, świerk biały i dąb szypułkowy. Kilka drzew ma status pomnika przyrody.

Najwyższe drzewa to topole, których w całym parku zinwentaryzowano 26 sztuk. Najwyższa z nich liczy 34 m wysokości. Najgrubszym pniem może pochwalić się klon zwyczajny, którego 6 konarów ma łączny obwód 517 cm.

Image not found or type unknown

Ptaki

Nieodłącznymi towarzyszami ludzi w miastach są ptaki. Zjawisko zasiedlania miast przez ptaki nosi nazwę synurbanizacji. Bardzo atrakcyjnymi dla ptaków są parki miejskie, większe skwery i cmentarze. Grupa gatunków zasiedlających takie tereny jest bardzo liczna: sikorka bogatka i modraszka, szpak, zięba, dzwonec, mazurek. Liczebność i różnorodność gatunków ptaków zależy w dużej mierze od ilości drzew z dziuplami i od obecności i bujności strefy krzewów. Otwarte gniazda na drzewach budują sroki, wrony siwe, sierpówki, grzywacze, kwiczoły i kosy. W parku łatwo także spotkać dzięcioła, puszczyka, muchołówki, kowalika i pęzacza.

Niemniej atrakcyjne dla ptaków są naturalne ciek i zbiorniki wodne. Szczególną wartość mają te z pasem szuwarów dających schronienie łyskom, krzyżówkom, a nawet łabędziom. Ciekawych obserwacji nad wodą można dokonać w okresie zimowym podczas migracji i zimowania. Zlatują się wtedy mewy śmieszki i mewy siwe oraz kaczki i gęsi.

Image not found or type unknown

Łęczyński zamek

Pierwsza wzmianka o łęczyńskim zamku pochodzi z dokumentu wykupu przez Barbarę Tęczyńską części dóbr łęczyńskich od swojej siostry Agnieszki. Dokument datowany na 27 listopada 1525 roku zawiera zwrot curia in Lanczna. Słowo curia oznacza dwór, murowaną budowlę mającą znaczenie obronne, może też być użyte na określenie zamku.

Dokładny opis budowli ze spisu majątku Anny Noskowskiej odziedziczonego po zmarłym stryju Adamie Noskowskim pochodzi z 16 maja 1659 roku. Odziedziczona przez Annę Noskowską rezydencja składała się z szeregu wolnostojących budowli, między innymi bramy z drewnianym budynkiem bramnym, piętrowej kamienicy czyli murowanego dworu, będącego przypuszczalnie głównym obiektem mieszkalnym, drewnianego budynku kuchennego, drewnianego dworu, łaźni, murowanej baszty ze skarbcem i piwnicami oraz stajni zbudowanej w drugim dziedzińcu za parkanem. Do zamku należały także budynki gospodarcze czyli stajnia, stodoła z czterema wrotami, obora, spichlerz na zboże, szopa na siano i winiarnia. Wszystkie budowle znajdowały się wewnątrz obwodu murów. Wyposażenie zamku w tym czasie stanowiły jedynie stoły, ławy, stołki, kilka stołów i krzeseł obitych materią, szafa na naczynia, obrazy, zbroje, hakownice, moździerz i naczynia aptekarskie.

Ostatni opis pozostałości zamku pochodzi z początków XIX wieku. Zachowała się wtedy jedna z baszt w kształcie ośmiokąta, zakończona spiczastym dachem pokrytym gontem. W jej podziemiu znajdowało się pomieszczenie zwane skarbcem wykorzystywane jako areszt. Zachowała się także na wzgórzu w stanie ruiny wielka murowana brama, a od strony południowej fragmenty muru. Resztki zamku rozpadły się w połowie XIX wieku.

Image not found or type unknown

Image not found or type unknown

